

Universitätsbibliothek Wuppertal

Q. Aureli[i] Symmachi V.C.P.V. Et Cos. Ord. Epistolarvm Ad Diversos Libri X.

Symmachus, Quintus Aurelius

Neapoli Nemetvm, MD CXVII

Liber VIII

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1363)

Q. AVRELI SYM-
MACHI V.C. COS. OR-
DIN. PRÆF. VRB. EPI-
STOLARUM

LIBER VIII. *

EPIST. I.

OMPERTUM HABEO,
quolibet honorum culmine ani-
mum tuum non solere mutari.
Quicquid enim benè meritis ho-
nestatis accedit, id solum magis
videtur esse, quàm præstitum. Et
idè mirari me ac stupere confi-
teor, cur tantâ virtute atque hu-
manitate præditus, jam pridem circa me munere litte-
rarum abstineas. Quod ego etsi causarum occupatio-
ne magis quàm voluntate arbitror accidisse; tamen o-
rare non desino, ut censuram tamen nostri memorem
frequens, sermo declaret. Vale.

EPIST. II.

SYMMACHUS ALMACHIO.

MHI quidem à te *a* multiplex, atque varium
munus exhibitum est: sed adverti verecundiâ fa-
ctum, *b* quòd tibi in solidum assumere noluisti omnè
capturæ sylvestris eventum. Nam tuâ indage captum
lepo-

*
Editus post
eius obitum
à Q. Flavio
Memmio
Symmacho
V.C. Filio.

*a Ita Ed. Sch.
optimè.
b Sic Ms.
Gif. Ed. Sch.*

a Ita Ms. Gif.
Vatic. Fuld.

Aly: aprum.

b Aly: lepor-
rem.

c Ita divina-
bat Sch. opri-
me.

d Sic restituit
Ed. Sch. h. c.

per Appiam
viam redibo

Romam, ob
vicinam hie-

mem. Vido
Epist. seq.

e Ita Ed. Iur.
& Sch.

a leporem gloriatus, b aprum serviles manus asserit incidisse. An c seditas feræ indigna tibi visa est, quam laudi propriæ vendicares? Sed hæc joco dicta ridebit. Nunc alia, quæ de me requiris adverte. Diebus paucis etiam nunc morari Capuæ destinavi; dehinc mutationibus vicinorum totum hunc mentem produceret; d atq; ita, si Dij juverint voluntatem, relegere Appiam poterò molestæ accessu hyemis. Vale.

EPIST. III.

SYMMACHUS FRUCTIANO.

SOLLICITATUS jamdudum litteris tuis e tam diu angar, quamdiu de te secunda cognoscã. Quid igitur vel medicorum curatio, vel abstinentia tua ad salutem promoverit, opto cognoscere. Ipse bonæ valetudinis composuisset patriam fortunâ suffragante constitui, priusquam labori itinerum, processu adultæ hyemis augeatur. Vale.

EPIST. IV.

SYMMACHUS LOLLIANO.

PRIMA S litteras sponte tribuisti; secundas mea cura debet elicere. Sume igitur salutationem, quam vicissitudine munereris. polliceor itidem cum responsis tuis paria me facturum. Vale.

EPIST. V.

SYMMACHUS PRISCILIANO.

ESSENT mihi gratæ litteræ tuæ, vel si nihil de meis apud Africam meritis ac laudibus continerent. Nam ut mihi decus aliquod, ita tibi pro mutuâ amicitia gaudium præstiterunt. Hinc factum est, ut epistolam lætus emitteres. Exultans quippe animus gloriatur, & ostentatione sui non potest abstinere. f pro tanto igitur in nos amore Deorum benignitas te munere. Etenim cum ipse me non solvendo dignum arbitror, ad vicem meæ gratiæ favorem tibi præsidij celestis, exopto Vale.

EPIST.

f Ita supplet
Lect.

GRATIA quidem semper
animam mom. ordere.

discurrere macerari.

Deos valentini tua medica

prius Senatoris longa verum

que celesites à quâ optima

pe salutarum potestatum

reddendum, si modo ipse pla-

nibus elictis adverte. Vale.

A DISTANTIA Boffici

siman casus fructus

imitatio: non potui qua

quibus in quæ præsentibus est

pli necessitas diligenter

FUERIT verum in

tis alloqui benevolentiam

ad iocunditatem huiusmodi

fuisse litteras etas ferre

SCHIFFONIS adque

ta quæ familiaritatis

securus. Visitando officio

no amicitia corvalescit. Vale.

EPIST. VI.

SYMMACHUS SEVERO.

GRATÆ quidem semper litteræ tuæ nunc legentis
 animum momorderunt, cum te indicarent morbi
 diuturnitate macerari. Quæso custodes bonorum a Ita Iuret. &
 Ed. Sch.
 Deos valetudini tuæ medicas applicent manus: ne o-
 ptimi Senatoris longa vexario fidem faciat, nihil cu-
 rare cœlestes. à quâ opinione dissentio, teque proutin-
 ope salutarium potestatum solidæ sanitati præsumo
 reddendum, si modò ipse plenus spei lætis cogitatio-
 nibus elucteris adversa. Vale.

EPIST. VII.

SYMMACHUS CAPRIOLO.

ADVENTANTE Euscio speravi litteras tuas; sed
 fiduciam casus fefellit. Ego tamen silentij tui
 imitator esse non potui. quare indebitis fungor allo-
 quijs: ut qui præsul huius officij esse debueras, exem-
 pli necessitate ad diligentiam provoceris. Vale.

EPIST. VIII.

SYMMACHUS EUSEBIO.

FUERIT verecundiæ tuæ, quòd hætenus nihil no-
 t is alloquij detulisti. nunc sume fiduciam, quam
 ad invitamentum familiaritatis ingerimus, & gratas
 fuisse litteras meas sermonis assiduitate testare. Vale.

EPIST. IX.

SYMMACHUS MARTIANO.

SCRPTIONIS auspicio fiduciam tuam provo-
 co. quare familiaritatis nostræ aditum ingredi
 securus. Vicissitudo officij tui faciet, ut inchoata per
 me amicitia convalescat. Vale.

EXPECTASSE te arbitror litteras meas, in
mutua officia provocatus etumperes. Sume igitur
sermonem, cuius sequeris exemplum. Ero posthac in
scribendo diligentior, si ceceptis nostris vicissim ro-
spondeat. Vale.

EPIST. XI.

SYMMACHUS *

AFFECTIO in te animi mei non litteris aestiman-
da est. Religio enim fide peccatoris continetur: in
verborum officijs latet plerumque simulatio. Quare
tibi in scribendo rarior videar, nihil amori exitimes
deceptum. Et sæpè venit, ut homines tui nec profes-
sionis suæ mihi indicium faciant, & mutuas pagi-
nas non reposcant. Sed de hoc loqui largiùs non ope-
ret: quia sufficit amanti brevis & districta purgatio.
Ad ea transeo, quæ utrique votiva sunt. Hilaratus sum
sanitatis tuæ nuncio, & rependo, quo gaudeas. Nam
mei quoque corporis vigor post infirmam valetudi-
nem cœpit assurgere. Vale.

EPIST. XII.

SYMMACHUS PACATO.

ET in deferendis & in repèdendis tibi litteris deside-
me arbitror non videri. Quare etsi memini ad te
diebus proximis officia nostra mansisse: curavi tamen
etiam debito scenore sermonis absolvi. Sed si unquam
breui intervallo usus iste cessaverit, velim cogites ami-
citiarum non fringere respectum. Religio enim
magis fide animi metienda est, quam
ostentatione verborum.

Vale.

EPIST.

EPIST. XIII.

SYMMACHUS APOLLODORO.

PERVENISSE arbitror famam, quæ te absolutum non modò honoris, verùm etiam curarum face vulgavit. Si ita est, ero tibi nunc confirmator boni olim desiderati. Mea cum filio sanitas ope divinitatis in solido est. Tibi *a* ut & salus valida, & reditus felix *a Sic Merc.* fecundet, tam nostra vota, quàm tua merita præstabit. Vale. *b 50795.*

EPIST. XIV.

SYMMACHUS CÆCILIANO ET PROBIANO.

ABUNDO lætitiâ, postquam valere vos didici, *b b Ita Ed. Sc.* nostræque amicitix inter negotiorum dura meminisse. Sed quando fiet, ut solatijs litterarum damna abstinentiæ faciantur? Ego autem vos Prætorijs meis fascibus primos interesse voluisssem, festisque communibus decus facere. Sed feram necesse est, anteferri mihi causam Senatûs. Quare in superioribus verbis desiderij magis contestatio est, quàm querela discidij. Præstabit cælestium favor, ut mandatis patriæ absoluti, iter fœlix ad ludorum nostrorum solemne relegatis, Vale.

EPIST. XV.

SYMMACHUS ALLEVIO.

EX debito venit sermo, qui redditur: ex beneficio, qui spontè defertur. Secundæ mihi partes relicte sunt, postquam stilus tuus mea scripta prævertit. Nunc vice salutationis repensâ operam tuam curamque depono in his, quæ Castor ex usu, atque utilitate nostrâ promovendâ suggesterit. Vale.

SYMMACHUS * CARTERIO.

^a Confer epist.
7. lib. 9.^a Sic optimè
omnes Ms.

GRATUM habeo, de testimonio meo non esse dubitatum: receptumque in familiam tuam Auxentium filium nostrum ^a lectissimum juvenem in meo ære duco. Quo nomine amicitia nostra in ædiora fidei jura convenit. Et præstabit usus longior, ut cum in eo bona plura cognoveris, ad stipulationem meam de meritis eius, infra terminos veritatis stetisse fatearis. Vale.

EPIST. XVII.

SYMMACHUS RUFINO.

PROVINCIALI actione decursâ, quæ ad sacri auditorij Cognitorem necessariâ provocacione pervenit, delectatus sum fide ac diligentia tuâ: & fortunâ negotij non defensoris inscientiæ, sed voto Iudicis imputavi. Horror igitur amicitia meæ fiduciam geras, & testimonij interim ad stipulationem contentus, domum nostram, quæ multis circumlatratibus iniurijs, forensis industriæ tuæ officio. Nos ut sponte gratiam nudo & simplici protestamur alloquio: ita ad referendam vicissitudinem, si fors juverit, pares esse nitemur. Vale.

EPIST. XVIII.

SYMMACHUS PATRUINO.

^b Alij mal-
let.^c Sic legis
Lett. Ed. Sch.

IN agro me esse miraris. At ego justius studio ad communem te patriam spreto ruris otio revertisse, nisi quod causam tibi reditus iterata lis attulit. Alioquin, ut est mens tua quietis cupida, ^b malles negocijs rusticis immorari. Mihi suburbanitas pedum ægritudine laboranti magis solatio, quàm voluptati est. Nullam jucunditatem tristis morbi sensus admittit. Sed spero, si innocentiam divina respiciunt, & forensi observatione sanandum. Gratus & facilis erit, ^c aut mihi Romam

mam reditus, aut tibi aliam
excursus Vale.

EPIST

SYMMACHUS

Primo temalo, quæ
contra epistolam adfensam
hi respondit epistolarum
pactas? Omnium tempore
pactas, qui Patriæ famem a
te. An solo juvatis acceptis
delis quoque potius gub
es. Nam simul tibi & co
turbano tuo perlatu
cur actari morbo mar
videli, si vera practica
Patum Romæ salub
nummerentium numer
adipionis incurras,
genio fecellu, & a
videt.

EPIST

In ceteris tempore
quod diurnas hor
dum quod res ratione
tibi sed quia pacati
horum frequens in
sami voluptate per
accommodata per
stantis tibi crebis sem
interpep invenit. dicit
giam & autem me
horum cogitantur Quo
sua mentis suppetant.

mam reditus, aut tibi ad agrum, in quo nunc diversor, excursus. Vale.

EPIST. XIX.

SYMMACHUS PATRUINO.

IPSUM te malo, quàm delinimenta verborum. Tu contra epistolis absentiae moras redimis. Quid si tibi respondisset opimitas segetis, aut vindemiae arsisset ubertas? Omnium temporum vices in otio ruris exigeres, qui Patriae famem agris demorando non respicis. An solo juvaris aucupio, cuius me parte donasti? Sed hinc quoque positus gulæ illecebris largiter uteris. Nam simul tibi & coempta ex foro Cupedinario, & ex suburbano tuo perlata suppeterent. Quid, quòd etiam jactari morbo matronam tuam simulas? cuius valetudini, si vera prædicas, solitudo non competit. Plura enim Romæ salubritatis instrumenta sunt, maior medentium numerus. Vide igitur ne aliud genus suspicionis incurras, si obsessam à morbo coniugem, vacuo secessu, & a intutâ ablegatione maceraveris. Vale.

a Vulg. diu-
tinâ.

EPIST. XX,

* * *

PRÆ cæteris temporum vicibus æstate delector: non quòd diurnas horas longior Solis meta producit, nec quòd res rationesque nostræ novâ fruge ditescunt: sed quia pacatâ navigatione desideratas mihi litteras tuas frequens invehit commeatus. Quid enim vel animi voluptate jucundius, vel ad officium amicitiae accommodatius præstari potest, quàm ut te mei amantem usu crebri sermonis experiar? Ergò dum anni tempus invitat, dum pervium mare est; pabula quædam & nutrimenta mutuae affectionis veluti in hyemem congerantur. Quum hæc scriberem salus mihi ex sententiâ suppetebar, tuis videlicet adiuta votis.

V 4

Neque

Neque enim alia nobis de causâ arbitror optata sive
cedere, quàm iudicio, & amore a Carthaginis. Vale.

a Ms. Pith.
charitatis.

EPIST. XXI.

SYMMACHUS LUCILLO.

INDULGERE te otio, opinionis falsus putabam tu
verò animum lectione, labore corpus exeres. Hoc
indicant scripta, & munera tua stilo exsculpta, & parva
venatu. Mihi Flaminia emetienda est, ad novos fasces
generosi Consulis evocato O si reditus tuus antecape-
ret profectiois meæ molitiones! juvari me amplissi-
mo viatico crederem Sed qui multo itinere discerni-
mur, & neque mihi mora, b neque tibi properatio
commoda est, verbis pagina fungetur. Præfatâ numinû
veniâ, Prætorem Symmachum meum mox urbanum
tribunal accipiet. Festa eius frequentari porissimis a-
micorum, quibus annumeratis, exopto. Da istam gra-
tiam procul affuturo iisdem diebus. Gratius est, quod
deferrur absentibus. Vale.

b Sic Mercer.
c Ed. Sch.

EPIST. XXII.

SYMMACHUS * ANDRONICO.

IN ore tuo vernat Cecropia Musa, mihi lingua Latia-
ris est. Nec desideraveris æqua stili mei munera. Lir-
teris vincimur, amore certamus. Sed meritò rescribere-
rem, si solam epistolam detulisses. Tu verò, ut es ami-
corum diligens, Bibliothecæ nostræ carminum tuo-
rum divitias intulisti. Quid tibi hoc digauum repen-
dam, tenuis ipse facundiæ, & paupertini ingenij? Tra-
dam publicæ admirationi, quæ legenda misisti. Et
quanquam laudator impar, bonum sæculi publicabo.
Nihil ex hoc derogabitur operis tui gloriæ. Nam &
Homerum novimus à dissimilibus prædicari. Careret
quippe fama magnorum virorum celebritate, si etiam
minoribus testibus contenta non esset. Sed quid
hæc

Huius Poe-
ta insignis
mentionem
facit Ammia-
nus lib. 19.
Sic Mr. Giff
Vulg. Mak-
tiano.

hæc longis trabo, cum
postuler Cura ut valeat
meliosa iudice, sed non
Vale

Dos oro, ut que
dem tibi ac tuus suppe-
posito sentienda compex
tine b gaudium. Sed ep
ta. Que agitur tunc. Sed
linguid egerim. Nam p
tine caritela est. Si placet
optatum de Formano. Sin
in Lestigonum populo
logie utque ad fertur
nihilicilos in eo. Lestone
negotiam casti. Salubri
hæcibus moram. Alii
quis nestrâ urbe proci
dum iteraggressi, cum p
bonobinc ac hæraru leg
nam litras interacer. Na
sui vellos, aut in Nich
trahitorum subinde mil
be voco, ne me salicior
mactorem copul panti. Ut
tine. Et in Luciano ferit
tutor, nulla in con
queratio balancum
pocore. nam
est in lant
lucorum

hæc longiùs traho, quum brevitatem verecundia tua postulet? Cura ut valeas. Et si quid stilo adieceris, cum mediocri iudice, sed non ingrato lectore, participa. Vale.

EPIST. XXIII.

SYMMACHUS MARCIANO.

DEos oro, ut quæ mihi interim valetudo est, eadem tibi ac tuis suppetat. Videor plenè hoc anteloquio scribenda complexus, *a* de tuâ sanitate votum, de meâ *b* gaudium. Sed epistolas breves esse non poteris. Quæ igitur *c* *modicis* erit paginæ longioris? Ubi sim, quid egerim (nam præcipuè amicitia rerum talium curiosa est) si placet prosequar. Principium voluptatum de Formiano sinu nascitur, quæ civitas quoddam Læstrygonum populo fertur habitata. Hos ventri & gulæ usque ad feritatis invidiam legimus obsecutos. Plusculos in eo littore dies, sed deliciarum parcos exegi, tantam cæli salubritate, & aquarum frigore suadentibus moram. Affuerunt pignora mea; quorum cupiens nostrâ urbe processeram. Nec fuit operæ, mox ulterius iter aggredi, cum præstid essent desiderati. Illorum dehinc arbitrato legi oram, quæ Formias & Cumanum littus interiacer. Nunc mutuis invitationibus aut in Baulos, aut in Nichomachi Gaurana migramus. Amicorum subinde mihi affluentium largiter est. Non vereor, ne me lascivire in tantâ locorum amœnitate, & rerum copiâ putes. Ubique vitam agimus Consularem, & in Lucrino serij sumus. *e* Nullus in navi-
bus canor, nulla in convivijs *d* helluatio, nec frequentatio balnearum, nec ulli juvenum procaces natatus. Scias nullum esse in luxuriâ crimen locorum. Vale.

a Sic habet Ms. Gf
b Mercurus. studium.
h. e. Satisfactio circa incolumitatem tuam voto meo, studio & sollicitudine tua circa meam.

c Ita Ed. Sch.
d Sic Ms. Gf.

SYMMACHUS MAXIMIANO.

Nihil inter te, & parentem tuum optimum te
aut affectione divisum est. Ergo & litteras, quas
ad eius reverentiam misi, ut omnium particeps in ac-
ceptum referre potuisti. Sed jam colendus es nobis
etiam tuo nomine. Præterea cavi, ne respondente uno
imputaretur mihi vicissim munus duorum. Convenit
tamen brevitatis huic paginae, quia relatu digna præcep-
ti. Quare sermonem istum tanquam amoris in te no-
stri tenebis testem. Verùm te in rescribendo decet esse
prolixum. Neque enim par conditio est iterati *a* à me,
utrique autem *b* nostium singularis laboris. Duos
meatus replere uno fonte difficile est: uni alveo abun-
dè insuunt duplicata principia. Vale.

EPIST. XXV.

SYMMACHUS ALBINO.

Credo arbitreris circumfessum me Campaniæ
amœnitatibus, scribendi ad te hæctenus negligem-
tem fuisse. Non est ea fortuna horum locorum, ut se-
riam curam sepeliant voluptates. In solitis omnia ne-
cessitatibus strepunt, & oneri cessere deliciae. Quare
negocium pro otio reperi. Nec possum facile ad hæc
amicitiæ munia animum retorquere. Spondeo tamen
reverentiæ tuæ, quæ litteris meis præferas. Relegere ad
vos iter avidissimè studeo. Eadem quippe me causa,
quæ vetuit scribere, cogit redire. Vale.

EPIST. XXVI.

SYMMACHUS GREGORIO.

Dedi ad parentem tuum litteras, quibus contentus
esse potuisti. Nam ut est utrique vestrum unus a-
nimus, ita satis faciet idem cultus ambobus. Sed metui
imitationem, ne mihi alter è vobis duorum vice &
ore rescriberet. Quare, ut in *c* honore Numinum fieri
solet

a Hac absunt
à Ms. Gif.
b Sic Leob.
veni

c Sic rectè le-
git E. Brisson:
& Ms. 107.

LIBR. OCT.
sole. litanon ad hunc
probrum esse voluit. In
quam ipse copiam
paginæ ut oportet
genium vale.
EPIST.

SYMMACHUS
PROMPTA & dicitur
hi offerretur. In
eis percuterent. In
dion tuorum. Volu-
quidem adverte, quæ
humani ingenij, habent
tuam hæc vero parum
speciem calus tibi
per quia neque habet
bon. Contra hæc
curandum est. In
sepe in obantia in
abus æternum est. V
omniam rerum fuga
tim, quom tibi pro
ad illa respondeo, quæ
num Neapolim per
decollic honori
putabo. Dehinc si
no inere venerabilis
Inter hec si mihi
fuit ex labor gaudi
gerat nobis cui
cum sapienter
tibi congruus
possit

solet, litationi addo donarium, breve, fateor, & quod prolixius esse voluisses. Sed in adiectis mensura non quæritur. Ipse copiam redde brevitati, quia familiares paginas eos oportet extendere, quibus non est necesse geminare. Vale.

EPIST. XXVII.

SYMMACHUS CENSORINO

PROMPTA & avidâ manu litteras tuas, cum mihi offerrentur, in vasi, ut prospera, cogniturus. Sed cum percurrerem lectione enumerationem dispendiorum tuorum; voluptati successit offensio. Et illa quidem adversa, quæ cum plurimis pertulisti, more humani ingenij, habent aliquod de societate solatium. hunc verò piraticæ deprædationis ictum, quem speciatim casus tibi durus adjecit, impressum altius puto: quia neque habet participem, & geminavit dolorem. Contra hæc fortuita, virtute ac ratione animus armandus est, spes quoque assumenda meliorum. Sæpè titubantia in solidum reverterunt. Nihil hominibus æternum est. Volvunt mortalia vices crebræ, & omniam rerum fuga a vivitur. Paucis ista perstrinxerim, quum tibi pro eruditione plura succurrant. Nunc ad illa respondeo, quæ de me scire voluisti: Quàm primum Neapolim petitu civium *b* tuorum visere studeo; illic honori urbis religiosè intervallum bidui deputabo. Dehinc, si benè destinata Dij juverint, Capuano itinere venerabilè nobis Romam, laremq; petemus. Inter hæc, si mihi evenerit aspectu & colloquio tuo de frui explebor gaudij satietate. Sin maior necessitas negaverit nobis tui copiam velim curarum nube derelsam sapienter resumam animi alacritatem, quam tibi congressus noster sedulò conciliare potuisset. Vale.

*a Ita Ms.
Gif. Ed. Schi:
Vulgo, sit.
b Sic L. ed.*

EPIST.

SYMMACHUS ROMANO.

MEMINISSE tescio, quodd me quoque idem de amico dolor perculit; sed jam nobis sermonum vices debent esse solatio. Scribo igitur, ut respondere cogaris, & à funestis cogitationibus redeas in officia viventium. Fecerit religiosa causa, ne prior scriberes; non eris tam irreverens, ut provocatus abstinças. Vale.

EPIST. XXIX.

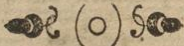
SYMMACHUS SALVIO.

VDI in litteris nuper mihi redditis religiosum pro nobis animi tui gaudium, & apertissimè deprehendi; quid voluptatis ex amicorum prosperis usurpes. Promptius igitur a te diligo, postquam hoc votum bonæ mentis inspexi. Et quamvis ipse domino peccatori smeî excellentissimo viro scriptorum gratiam pro Flaviani fratris tui honore retulerim; nihilominus tamen quæso, ut etiam magnitudinem gratulationis meæ apud auctorem tanti beneficij digneris astruere. Vale.

EPIST. XXX.

SYMMACHUS JOVIO.

INTERFUIT publicæ utilitatis, ut tibi maiora negotia crederentur. Quare prolixa non debet esse gaudij mei attestatio, ne adulationis suspicio devenisset judicij veritatem. Opto igitur, tibi suscepti officij cursus arrideat. Quamvis dubitare non possim, nec mutari probitatem, & bonas artes stimulo præmiorum felicius incitari. Vale.

EPIST.

a Ita Lett.
Ed. Sch.

LIBR
EPIST
SYMMACH

EXULTAVI gaudium
litteras tuas
quam his dubius val
ram lætitia derivata
que morbiditas est
latur tamen sollicitud
tibi familiaris est, quod
fortunæ animus ingen
lent valentiam corpore
igitur de te cogitua
nancijis paro. Faciet ja
buis incommodi curam
longius porrigantur. V

EPIST

SYMMACH

AVSPICIUM
facere debuit, ut
firi tabellarij reditus
vel oblivio, vel occup
munus invidi, ego ul
in reliquum detraha
trum voluntate literar
te defueris. Vale.

EPIST

SYMMACH

SCIO me in scribend
sua distuli, dum tel
rum, quo tibi de me la
maderetur. Fraz igno
pensio. Certe ego am
rum, ut assidue
meum hinc

EPIST. XXXI.

SYMMACHUS EUDOXIO.

EXULTAVI gaudio ob amicitiae honorem, quum litteras tuas sumerem. Sed ubi Annius noster, quam sis dubius valetudinis, indicavit, in gravem curam lætitia derivata est. Video enim peregrinationi, quæ morbi instar est, damnum sanitatis adiectum. Solatur tamen sollicitudinem meam, quod parsimonia tibi familiaris est, quod cognata sapientia, & adversis fortunæ animus ingentior: quæ bona reducere solent valentiam corporis, & vigoris serenum. Spero igitur de te cognitulatiora, & aures jam fœlicibus nuncijs paro. Faciet justitia, quæ pios respicit, ut post huius incommodi citum transitum, vitæ tuæ prospera longiùs porrigantur. Vale.

EPIST. XXXII.

SYMMACHUS VRBICO.

AVSPICIUM mihi scribendi prior, ut mos est, facere debuisti, cum te huius diligentiae domestici tabellarij reditus commoneret. Sed quia nobis vel oblivio, vel occupatio religionis tuæ desideratum munus invidit, ego usurpo principium: æstimaturus in reliquum deraritate vel copiâ tuorum apicum, utrum voluntate litteris ordiendis, an magis necessitate defueris. Vale.

EPIST. XXXIII.

SYMMACHUS IUSTINIANO.

SCIO me in scribendo tardum fuisse. Consul: d' stylum distuli, dum refoveo tenuatum itinere vigorem, quo tibi de me læta cupienti voto similis pagina traderetur. Fiat igitur ex optimo nuncio moræ compensatio. Certè ego eam dico legem litteris amicorum, ut assiduitate illorum animos probent, meum bonitate delectent.

Vale.

EPIST.

SYMMACHUS EUSEBIO.

SCRIBERE ad te antè voluiffem; fed commean-
tibus multis fidam occafionem debet excerpere
fcribentis electio. Accepiſti cauſam tardioris officij:
quæ ſi animo tuo ſatiſfecit, curare dignaberis, ut ad
me quoq; reſponſa tua idoneis commiſſa perveniant.
Vale.

EPIST. XXXV.

SYMMACHUS IOHANNI.

QUOD ſerò ad te ſcribo, amicitia tenacis iudiciũ
eſt, cuius memoria repetitis ex intervallo proba-
tur officijs. Ipſe quoq; ſilentium tuum non aliter in-
terpretor. Nam a etſi ſili honorificentiam quero cer-
tus fidei tuæ, etiam de tacito amore non dubito. Sed
vereor, ne iſta ſententia tibi ſuadeat negligentia ſcri-
ptionis, & hæc amicitia munia iudicij mei ſecurus o-
mittas. Hortor igitur quæſoque, ut illam potiùs cogi-
tes partem, quæ aſſiduitati gratiam parit; non quæ
promittit veniam raritati. Vale.

*a Ita coniecti
ex Ms. Giſ.
Sch. Vulgo,
cum.*

EPIST. XXXVI.

SYMMACHUS QUINTILIANO.

AD iudicium mei circa te amoris hæc ſcribimus,
& ut ipſe ad reſpondendum provoceris exemplo.
Cum igitur ego partes religionis impleverim, expec-
to, ut ipſe etiã viciffitudinis ſolutione fungaris. Vale.

EPIST. XXXVII.

SYMMACHUS CRISOCOMÆ.

*b Sic plenius
ex Ms. Giſ.
reſtituit Sch.
optimè ſic inſ.
ep. 20. & 24.
lib. 9. dixit
Animi vo-
luptatem.*

PROXIME penatibus meis redditus, etiam nunc
te mente & cogitatione reſpicio. *b* Ita que animi
illã iucunditate, quam coram de ſermonis tuo hucusq;
capiebam voluptatem, compenſo. Cui ſi mutua cura
reſponderit; cum tantam mihi delata amicitia tuæ
ſcriptio

LIBR
ſcriptio a gratiam
ſtabit? Vale.

SYM
SACUS pignori
ſollicitudini mea
valerudinis eſto ſecur
curam de te meam ſim

QUI de ſilencio
mihi hucusque
ris auſpicium ſume
beas amulati. Ego de
promptior, ſime
Vale.

SYM
S
Nam cum inter
geniti intercellis non
ſos es ſatiſſimè
fuera deſerendam,
vi, non famam cap
cogitans. Quid enim
buere collige, quod
hibere? Vale.

SYM
N
Nunc primis
nummone ad
ſco impatientiam
quæ velim totum anan

Scriptio gratiam tribuat, quanto amplius relata præstabit? Vale.

a Ita ex eodem Ms. Gif. leg. bono sensu.

EPIST. XXXVIII.

SYMMACHUS ROMULO.

SALUS pignoris communis in tuto est, cuius studia sollicitudini meæ delegata proficient. Meæ quoque valetudinis esto securus, & ad vicem talium nunciorum curam de te meam similibus responsis absolve. Vale.

EPIST. XXXIX.

SYMMACHUS *

QUERRI de silentio non potes, qui nihil scriptorum mihi hucusque tribuisti. Sed si simile stili opperiris auspiciam, sume exemplum religiosi officij, quod debeas æmulari. Ero deinceps ad exercendum stilum promptior, si me fructu mutui sermonis animaveris. Vale.

EPIST. XL.

SYMMACHUS AVENTIO.

SECESIONEM tuam etiam tacitus adprobavi. Nam cum interveniente discordiâ supremis *b cõ* generi interesse non posses, eâ moestâ protectione visus es satisfecisse pietati. Ipse quantum civi optimati fuerat deferendum, triduo domi commoratus implevi, non famam captans, sed humanæ fortunæ vices cogitans. Quid enim tam rationabile est, quam tribuere collegæ, quod tibi quandoque bonos cupias exhibere? Vale.

b Locus mendosus.

EPIST. XLI.

SYMMACHUS ANTHIOCO.

NVNC primum honoris limen ingressus, nimis immaturè adventum successoris exoptas. Agnosco impatientiam Græcis delicijs congruentem, quâ velim toto anni orbe dissimules, ac te migrasse in

c Sic ex Ms. Bes. Sch.

tribus

tribus Romuleas recorderis. Quid enim dignum con-
 queſtione perpeſſus es? Nondum te militares contu-
 meliæ perculerunt: nondum catervas mulierum ſeiſ-
 ſâ veſte fugiſti: nondum ante januas eminentium po-
 teſtatum vigilem noctem ſalutator expertus es; & jam
 delicato faſtidio reuuiſ magiſtratum? Commuta, ſi
 vales, animum; teque in annum, vel biennium obdura.

EPIST. XLII.

SYMMACHUS *

* In Vulg.
 hac epiſtola co-
 heret cum præ-
 cedenti.
 a lra aliquis
 ſenſus conſe-
 quetur: hiatus
 erat.

b Sic Ms. Gif.

PROBABLEM cauſam **** Quis enim Sici-
 liam recto itinere petens, ſermonem meum poteſt
 reddere in longinquis ſtudiis conſtituto? Sed a de-
 ſino. Tu tene curam circa te meam de numero epiſto-
 larum non debere perpendi. Diligentia enim erga a-
 micos jugiter manet: occaſionum verò raritas ſcri-
 pta diſtinguit. Sed de hoc ſatis dictum puto. Nunc
 elegantia ingenij tui, & inuentionum ſubrilitas b præ-
 canda eſt. Novum quippe muſivi genus, & intentam
 ſuperioribus reperiſti, quod etiam noſtra ruditas
 ornandis cameris tentabit aſſigere, ſi vel in tabulis,
 vel in tegulis exemplum de te præmeditati operis
 ſumpſerimus. Vale.

EPIST. XLIII.

SYMMACHUS CALLISTIANO.

INTER cætera parentum decedentium bona, ami-
 citiæ quoque affectanda ſucceſſio eſt. Et fortalle
 ſtudio validiore captanda familiaritatis hæreditas:
 quia facultates fortuna præſtat, charitas iudicio fœ-
 deratur. Volo igitur inter nos promptius conualeſcat
 familiaritatis propagata conjunctio. Conſentaneum
 quippe naturæ eſt, ut officia à te inchoata, à me proba-
 ta coaleſcant. Ergò in reliquum ſermonis eſto mu-
 nificus: mea cura non deerit, quæ te ſtili
 viciffitudine muneret. Vale.

EPIST.

EPIST. XLIV.

SYMMACHUS PASTINATO.

LITTERAS tuas agrorum fructibus jure contulerim. Nam ut illorum proventus non fallit temporis sui debitum, ita fidem nostræ expectationis annuus dignationis tuæ sermo non decipit. huius nunc mihi per homines nostros *a* advectio satisfecit. Lectis *a Alij: ap-* igitur paginis, valere te gaudeo, & alloquij tui honore *portatio.* delector. Nec me arbitror respondendo imparem judicari. Præstabit divinus favor, ut has inter nos officiorum vices ætas proluxa multiplicet. Vale.

EPIST. XLV.

SYMMACHUS PIERIO.

REDITUM *b* mihi est annum quodammodo *b Sic Leff. refiruit. Ed. Sch.* sermonis tui debitum. Tibi quoque gaudium solemne de nobis, hæc responsa præstabunt. Quæ propter tantam longinquitatem frequentare non possumus, sed bonâ fide certis temporibus exhibemus. Maneat igitur hic usus, & quodam salutis indicio mutua inter nos securitas recondatur. Vale.

EPIST. XLVI.

SYMMACHUS STRATEGIO.

AGIS mecum desiderio amantis, ut redeam: jam dudum hoc animus meus vestri expetitor efflagitat. Sed valetudo saucia obstreperit voluntati. Humor enim noxius articulis illapsus etiam nunc me tenet lectulo, & vix lictorali siccitate tenuatur. Tribue igitur tempus refectioni, quod ego vendicaveram voluptati. Præ te autem fers, in tantâ bonorum multitudine post discessum meum nihil, ut antè, jucundum esse. Sed puto, quòd piâ affectione fallaris: quia rarum est in amante iudicium. Et ego quidem non ex his primùm litteris, quid de me sentias, scio. Prope est tamen, ut age te gratias absentiae tuæ debeam, quia mihi syngrapham

grapham quandam testimonij tui præstitit. Verum hæc missa faciam. Non morabor expectationem tuam post conciliationem vigoris. Sed quia *a* hoc longum est *b* diligentem visis quæ in proximo possidemus, reatum maturabo. Spero enim tantundem accessurum sanitati meæ ex conspectu vestro, quantum sperari posset ex ocio. Vale.

a Edit Sch.
ex Ms. Gif.
b h e amico,
amanti.

EPIST. XLVII.

SYMMACHUS VALERIO.

VELLEM sedatam filij mei ægritudinem nunciare, sed nihil profunt signa sollicitis. Audeo tamen sperare meliora. Imminutio enim febrium, Deo autore, ad fiduciam sanitatis capit accedere. Tuæ pro nobis sollicitudini gratias ago, & cælestem precor potestatem, *c* ut tuo circa amicos animo proferorum omnium vicissitudo respondeat. Vale.

c Sic vulgata
lectio resinen-
da.

EPIST. XLVIII.

SYMMACHUS MAXIMILIANO.

SOLES in scribendo esse prolixus pro ingenij tui viribus. Postquam te honor aulicus in procinctum vocavit, tu quoque verba succingis, & tanquam levis armaturæ miles Rorarios æmularis. Quid faciam senex garrulus, cui mensura sermonis à juvene præscribitur? Trahit nos vitium senile verbositas: sed occurrit exemplum, & fastidia aurium tuarum de stili brevitate coniectio. Non enim violanda est interim mihi paginæ tuæ formula. Expectabo tamen, an copiam de me exigas, *d* si plura rescripserim. Vale.

d Sic Ms. Gif.
vulg. rescri-
pseris.

EPIST. XLIX.

SYMMACHUS VITALI.

e Alij sua-
vitati.

DIU *e* sanitati pariter ac vetustati litterarum tuarum, mediocri eloquij conscius respondere dubitavi: sed religio rupit timorem. Malui n. stilo, quam superbiâ displicere. Quicquid igitur hoc est, quod te

LIBR
net pagina, quod bo
diocritatem scrip
cium meum, dum de

SY
JAMUDUM da
Jmerit, & tamen p
rificentiam scriptio
negaram primo offi
siterato. Vale.

SYMMACHUS

A
S
fistilo prop
præter solium par
tiam diligentem, ne
dior. Erit potestas
augere silentio, per

QUATIN
Nam ideo ne
inuadit, ut public
terum igitur religio
ut aut secretorum
compositum am
cum & scri
illi venant
de

net pagina, quæso boni consulas, teq; submittas ad mediocritatem scriptorum meorum, ne retundatur officium meum, dum desperatur imitatio. Vale.

EPIST. L.

SYMMACHUS JOVIO.

JAM DUDUM datis ad te literis mutua scripta non merui; & tamen propositum meum servans, honorificentiam scriptiois instauro. Credo enim, quod negatam primo officio vicem, vel nunc impetrare possit iteratio. Vale.

EPIST. LI.

SYMMACHUS MAXIMILIANO.

ASSIDUITATEM scriptorum meorum tibi esse fastidio propè asserit tuorum raritas. Es enim præter solitum parcus ad loquij. Sed tueor constantiam diligentiam, nec à proposito argumentatione deducor. Erit potestas tua, huic animi mei habitum, vel augere silentio, vel litteris amoliri. Vale.

EPIST. LII.

* * *

QUATENUS me absentia contristet, intelligis. Nam idem necessitatem tibi à filio meo scribis iniunctâ, ut publici negocij excusatione purgeris. Alterum igitur religioni tuæ ex utroque faciendum est, ut aut cervorum *a* an aprorum copiam mittas, aut in conspectum amici celerius revertaris. Nulla enim *b* satisfactioni iustitia suppetit; si & illi venatum, & mihi solatium denegaris. Vale.

a Sic Iuret.
Alij: et.
b h. e. excusationi: ut lib.
4. Ep. 65. Sic enim ex Ms. Gif. leg. *Al.* satisfactio iustitiæ supp.

SYMMACHUS LEPORIO.

DEBITUM tibi rependo sermonem, dudum enim parem mihi scriptorum tuorum honorificentiam communis amicus exhibuit: cuius verecundia & honestate diligenter inspectâ, dignam esse, quem diligas, approbavi. Vale.

EPIST. LIV.

SYMMACHUS MARCIANO.

SERAS tibi videti a bitror litteras meas. Sed si iu-neris dies numeres, ratio moram diluet. Interuenit præterea ex humore solito dolor corporis, officiorum familiarium sequestrator. Nunc quia labori & valetudini quies reddita est, salutationis verba non differo, premium laturus obsequij de remuneratione respondi. Vale.

EPIST. LV.

SYMMACHUS MAXIMILIANO.

Si benè in te animum meum nosti, dubitare non potes adversam valetudinem corporis mei missitandis hucusque litteris obstiisse. Hac parte purgatus saluatricem tibi paginam reddo, quæ testabitur esse me hospitem

^a Hic Iuvetus incipere putat novam epist.

POST QUAM sanitas silentij excusationem removit, venturum te ad Campaniam filij mei asserptione cognoveram. Hinc factum est, ut epistolis abstinerem. Sed dum te aut curæ urbanae, aut voluptates morantur, prævè culpam taciturnitatis expectatio nostra contraxit. Fungor igitur ega te salute dicendâ, & eligendum relinquo, utrum mihi adventum præstare malis, an responsum persolvere. Vale.

^a Sic Ed. Sch. ex Ms. Gif.

EPIST.

EPIST. LVI.

SYMMACHUS ROMANO.

SERVO observantiam, quam mos priscus instituit, ut domo profecti litteras auspicientur, & salvere me nuncio. Ex debito venit, & ut tu emissio à me muner

a Ita Lesb. Ed. Sch. Al uti emissio muner. aut eius pram.

EPIST. LVII.

SYMMACHUS VALERIO.

FLIUM meum Romulum accerso, tu retines. Ego in eum mihi personam parentis arrego; tu jus affinis exerces. M hi ex voluntariâ sponione præsentiam suam debet; à vobis spe se ciant itineris retentatur. Sed quum etiam tuus prænunciatur adventus: quaestiosa taxatio est moræ, quæ mihi pro uno utrumque promittit. Cedo igitur voluntati tuæ, & paucorum dierum patientiam non nego. Fratri quoque tuo Romulo nimis gratulor, cuius solatium pio & amico certamine nobis ambo vindicamus. Vale.

EPIST. LVIII.

SYMMACHUS MARCIANO.

FLIUS meus, cum bonâ Dei veniâ, periculo caret, sed defectum virium patitur propè usque ad b ægitudinem. Redire consilium est, paulatim mansionibus in spacia minora divis. Ego quoque meorum contagia sociis accessi. Credo ex vigilijs nocturnis, quarum in præsentia exiguus fuit sensus, noxa post cruduit. Comprimere tamen nitor diligentia, & parsimonia inguens malum. Ergo cœlestibus advocatis iter paramus ordiri. Vestræ in nos beneficentiæ gratias referrem, si se amor e speratus & ex mutuo debitus lactari laude pateretur. Vale.

b Hæc vulgata lectio bona est, & plena.

c Sic Ed. Sch. ad ductum Ms. Gif.

SYMMACHUS ROMANO.

AD scribendum creber esse voluissem, & hoc sperandum esse promiseram: sed valetudo filij mei diu in dubio versata, cessationem ab huiusmodi officij imperavit. Qui ubi primùm suffragio salutarium potestatum cepit emergere, securus est illic scribendi usus securitatem. Accipe igitur libens dictam salutem, quam, si fors optata iuverit, mox sequemur. Vale.

EPIST. LX.

SYMMACHUS SERVIO.

OPPERIRIS, ut intelligo, litteras meas: quasi ipse familiaris officij præsul esse non debeas. Fortasse allegatione a moris uteris: quoniam plerisque persuasum est, auspiciū salutationis profectis esse capiendum. Absolvo te consuetudinis observantiã, aut lege pigritiæ. Satis erit mihi ad plenam satisfactionem, si averfatus scribendi occupare principium, saltem sequaris exemplum. Vale.

EPIST. LXI.

SYMMACHUS AMICIS ROMAN.

ITAR Capuam promovemus; forsitan suspicemini interventuram soliti in vos officij oblivionem per longitudinem via. Vulgati quippe proverbij est. Enavigato Malæo oblimari eorum memoriam, quos domi reliquerit. Me quoquæ versum pedem tulero, amicorum cura comitatur. Sperate igitur honorem huius muneris circa vos esse mansurum, si optatis fortuna consenserit. Vale.

EPIST. LXII.

SYMMACHUS ROMULO.

NON sum opinionis ambiguus, expectari litteras meas

a Sic Vulg.
bonè habet.

LIBER
meas. nam parem des
tior. Una igitur est nob
rear: cuius, ut in post
quia saporalicio. Val

SYMMACH

ADMONEREA
si vellem tibi ad
litteras inchoarem. Sa
servantiam præsci mo
ut hac religione, eru
mecumque communi
urbis tutela, ex bono
verò scribentis detra
mo sit e pithiz re

EPI

SYMMACH

OFFENDERAT
aliter. Du
nobis te parâ festinat
grat amici reditus
quentibus scribe etia
ta cura permisit
tatis tuæ promissio
banas molestias ul

EPI

SYMMACH

INDICIO quier
ultrapandi octi pro
ceditas civium me finit
bes redacta est in p
post curarum omnia
ut ita dicam, pingues
a animo inccerta non

meas. nam parem desiderij impatientiam de tuis patior. Una igitur est nostri causa sermonis, ut tuum merear: cuius, ut in potu fontium, idem maior est sitis, quia sapor dulcior. Vale.

EPIST. LXIII.

SYMMACHUS LAMPADIO.

ADMONUERAS, cum proximè urbe digrederer, si vellem tibi aditum scriptionis aperire, ut prior litteras inchoarem. Satisfacio voluntati tuæ, quæ observantiam prisca moris amplectitur. Absolutus igitur hac religione, erumpe in familiaris stili munera, mecumque communica, quicquid in administrandâ urbis tutelâ, ex bono publico feceris. Nec quidquam verò scribentis detrahat pudor, ne voluptati meæ damno sit e pistolæ verecundia. Vale.

EPIST. LXIV.

SYMMACHUS DIONYSIO.

OFFENDERAT bonos, quòd immaturè antè discesseras. Deluit fortuna peccatum suum, quæ nobis te pari festinatione restituit. Sed quid absentem iuvat amici reditus? Solare hunc casum litteris frequentibus: scribe etiam, quid tibi apud urbem mandata cura permiserit: ut quum mihi spem visendæ eximitatis tuæ promiserit dies largior; ego quoque vix post urbanas molestias usurpato ocio longius defruar. Vale.

EPIST. LXV.

SYMMACHUS LAMPADIO.

INDICIO quietis urbanæ tempus quodammodo usurpandi otij prorogasti. abesse enim longum, placiditas civium me sinit tuis parta consilij, quibus plebes redacta est in pœnitendi verecundiam. Nunc ergò post curarum omnium fugam producere mihi serias, ut ita dicam, pingues licebit. Quamvis præcipere a Sic opti me
 a animo incerta non debeam, qui sum mihi conficius *Me. Gif.*

a Sic optimè
Mss. Gif.
b Ita Modius

teneræ in vos affectionis, & illius desiderij, a quo prae-
cunctis vitæ voluptatibus patriam meam diligo. Vale.

EPIST. LXVI.

SYMMACHUS HERCULIO.

AGEREM tibi largiter gratias, quoniam me haud
dudum à vobis profectum dicendâ salute præve-
neris, nisi hanc sibi gratulationem meâ spes auctioris
beneficij vendicaret. Ipse enim diceris affuturus; cuius
rei nomine vadari me tibi in maioris gratiæ modum
fateor. Velim tamen scriptis tuis sperato bono fidem
astrui, ut qui tali opinione delector, multò amplius
gaudeam confirmationis securitate. Vale.

EPIST. LXVII.

SYMMACHUS DYNAMIO.

LITTERAS meas amore desideras; sed in frequen-
tem me videri communis filius facit, qui rescripta
non repetit. hoc tamen strictim dixisse sufficiat, ne il-
lius verecundiæ oneri sit nostra purgatio. Nunc tibi
honorem salutationis impendo, nec repono quod
sponte facturus es, ut nos mutuis alloquaris, quum
mihi hanc vicem, & religio animi tui, & consuetudo
promittat. Vale.

EPIST. LXVIII.

SYMMACHO TICIANO.

DESIDERATAS quidem litteras tuas libens sum-
psi; sed cognitio tuorum actuum, quorum testis
atque narrator Eufcius fuit, uberiorem mihi attulit
voluptatem. Itaque hortor ac moneo, ut benè cepta
non deferas, & præmium laudis honestate seferis.
Subiungerem curam meorum, si esset alius alloquen-
dus. sed quum faciat ultro, quæ meus sermo posset ex-
petere, partes commendationis omitto; quia quicquid
habet ex fiduciâ amicitiae præsumitur, plus
gratiæ, si sponte præstetur. Vale.

EPIST.

EPIST. LXIX.

SYMMACHUS VALERIANO.

RUSTICARI te asseris, & ducendis vitibus aut arboribus inferendis ciudam senectutem fovete.
 Non hoc litteræ tuæ sapiunt, nisi fortè Gallia tua a Ita ed. Sch. dedux sit ab Helicone. alios sulcos stilo interimoves, alios ordines pangis. Ego autem quoniam scire nostra desideras, in domicilio Latiaris facundia, otio & studio torpco. Dij dabunt incrementa annorum meo parvulo. Ipse me, præfatâ Fortunæ veniâ, ad studiorum suorum societatem vocavit. Interea frequentibus epistolis desideriam meam stimula. Unum quippe hoc litterarum genus superest post amaros casus orationum mearum, quod me ad usum scribendi possit allicere. Vale.

EPIST. LXX.

SYMMACHUS ROMANO.

NUNC demum affluo voluptate, quodd te curarum vacuum nunciasti. nam me hactenus rerum tuarum amaritudo mordebat. Itaque salutis præfides Deos comprecor, ne unquam paginas tuas mens tristis infuset. Interea talibus litteris precium rependendum est. Quare vicissim sume, quod de me gaudeas. In bono statu valetudinis sumus, & relegere urbi propinqua meditatur. Sinat fortunæ benignitas hoc inter nos manere commercium, ut prosperis scriptis responsa consentiant. Vale.

EPIST. LXXI.

AD PRÆTURAM MULTOS INVITAT.

PRÆFATO divinitatis favore, urbanae Præturæ fascis filius meus Symmachus Kalendis Januarijs fortietur. Præsentia tuâ ornari eius officium participatâ petitione despescimus. Vale.

SIMILIS.

DIVINITATIS honore præmissio, filius. meus
Symmachus Kalendis Ianuarijs Præturæ Urbane
accipiet magistratum. Quæso, ut præsentia tua festa
nostra cohonestet. Vale.

EPIST. LXXIII.

SYMMACHUS MARCIANO.

SILENTIUM mihi duci vitio non oportet, fami-
liatum quippe officiorum usus inter adversa ne-
gligitur. Sed quia spes datur Symmacho meo inte-
gratæ paulatim bonæ valetudinis, redit animus ad
amicitiæ munia: ut si quem tibi taciturnitas mea me-
tum fecerat, sermonis securitas absolvat. Vale.

EPIST. LXXIV.

SYMMACHUS ANCHIO.

CERTUM habeo, nihil te litteris meis antiquius
æstimare, nam mihi quoque eadem de tui sermo-
nis jocunditate sententia est. Meritò amicitiæ munus
arripui. Quod si pari lance reddideris, studium
meum incitamento religionis
acuetur. Vale.

Q. AV-

Q. AVI
MACHI V
DIN. PR.

STO

LIB

SYMMA

Benedicto oratum vel
litæ fortuna magis
fautor arideas, nec
universos pari ratio-
pataris. Intereit
gloriæ, ut beati
communis est
tiam maximi
vota